

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 73 0 К 021173 18 КвЛз
Бања Лука, 01.3.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног С.Л., због кривичног дјела оштећење туђе ствари из члана 249. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат В.Ш. из К.В., против пресуда Основног суда у Котор Вароши број 73 0 К 021173 15 К од 28.9.2016. године и Окружног суда у Бањој Луци број 73 0 К 021173 17 Кж од 02.11.2017. године у сједници вијећа одржаној дана 01.3.2017. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Котор Вароши број 73 0 К 021173 15 К од 28.9.2016. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 73 0 К 021173 17 Кж од 02.11.2017. године, оглашен је кривим оптужени С.Л., због кривичног дјела оштећење туђе ствари из члана 249. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, те истовремено одређено да казна неће бити извршена уколико оптужени у року од 2 (двје) године не почини ново кривично дјело. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, који се односе на паушал, у износу од 150,00 КМ. на основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени су упућени на парницу са имовнинскоправним захтјевом.

Против наведених пресуда, бранилац осуђеног, адвокат В.Ш. из К.В., поднио је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се осуђени ослободи од оптужбе или те пресуде укину и предмет врати на поновно суђење.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску број Т13 0 КТЗ 0019341 18 од 07.2.2018. године, замјеник главног републичког јавног тужиоца, Светлана Брковић, предложила је да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слjedeћих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

У оквиру приговора заснованог на тврдњи о повреди Кривичног закона, у Захтјеву се наводи да је првостепена пресуда заснована на незаконитом доказу, и то записницима о испитивању осумњиченог из истраге (од 16.4.2014. и 25.11.2014. године у ПС К.В.), да је дато признање изнуђено, те да се, у смислу члана 10. и 142. став 6. ЗКП РС, на тим доказима не може заснивати пресуда.

У суштини, изнесим аргументима из Захтјева, указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванреди правни лијек, не може поднијети.

Идентичне приговоре, са аспекта садржаја, одбрана је износила у жалби против првостепене пресуде, у оквиру истог жалбеног основа, које другостепени суд није прихватио, као основане, и о томе дао образложене разлоге у пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 73 0 К 021173 17 Кж од 02.11.2017. године (страна 2. пасус 6.). Ради тога су без основа изнесени приговори из Захтјева, и са аспекта права на одбрану, у сегменту права на образложење у пресуди другостепеног суда у вези са жалбеним приговорима.

Надаље, тврдњом да је чињенично стање „спорно“, аргументима из Захтјева, оспорава се правилност оцјене доказа и тиме правилност чињеничне основе правоснажне пресуде, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања. По том основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванреди правни лијек не може поднијети.

Из наведених разлога, и на основу члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић